

Naomi Car Raynolds

Soutěžící č. 9 v Sedmiboji 2018

Výsledky:

Celkový výsledek: **nedokončeno** (162 hvězd)

	Praktická část	Kreativní část
1. úkol	5. místo	6.–7. místo
2. úkol	2. místo	3. místo
3. úkol	10. místo	11. místo
4. úkol	4. místo	10. místo
5. úkol	2. místo	<i>neodevzdáno</i>

Vypracování kreativních úkolů:

1. úkol	2
2. úkol	12
3. úkol	17
4. úkol	19

1. úkol

Mlha kolem tebe se rozplyne, odněkud se ozve jemně podrážděný hlas.

„No, to je dost, že jdeš! Podívej se. Tady měly být plány na stavbu Godrikova Dolu a jsou nenávratně pryč. To bude důvod, proč se u vás na hradě dějí ty podivné věci. Je potřeba, aby někdo plány našel a vrátil je sem dřív, než se časová trhlinka zacelí! Nesmíš zapomenout, že v plánech musí být radnice, obchody a domky, které si budou moci obyvatelé koupit. A co teprve jezero a útulek! Taková tragédie! Bez plánů bude Godrikův Důl navždy ztracen.“

Hlas se s povzdechem vytratí do ztracena. Tvým prvním úkolem bude vytvořit nové plány na výstavbu Godrikova Dolu. Úkol bude obsahovat plán a jeho popis, který nepřesáhne 7 palců textu. Nezapomeň, že některé stavby jsou pro Godrikův Důl klíčové, plán je musí obsahovat všechny. Nikde se nepodepisuj a veškeré obrázky vlož přes galerii u úkolu, stejně tak i texty. Pracuj však rychle, času není nazbyt!

Plánek Godrikova Dolu

Jak můžete vidět, tak můj plánek Godrikova Dolu je relativně velký, proto jsem se rozhodla jednotlivé důležité budovy přidat ve větším provedení, aby byl vidět i detail staveb. Můj plánek Godrikova Dolu obsahuje jezero, radnici, domky pro kouzelníky, kteří se rozhodnou pro bydlení na tak nádherném místě, dále tam najdeme obchodní centrum, zahradnictví, salón u NiTě, sovinec, knihovnu a také hřbitov.

Sovinec

Jako první se blíže podíváme na sovinec. I přes to že v Godrikově Dole sovy netráví tolik času jako třeba u nás v Bradavicích, stále je potřeba aby měli nějaké místo kde si budou moci odpočinout a nabrat síly před další cestou. Proto tu máme budovu, která je navržena přímo pro ně.

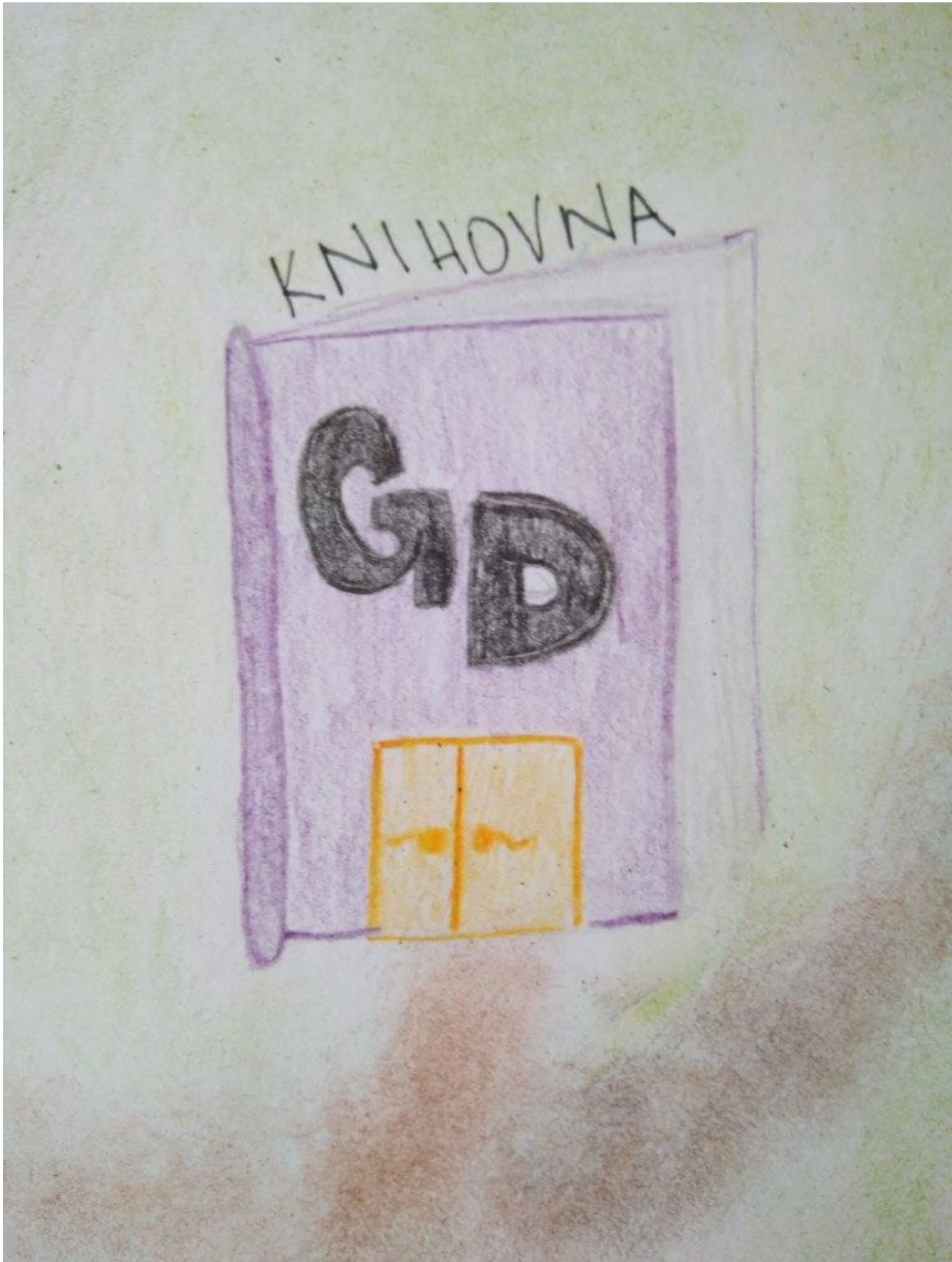
Zahradnictví

Jako další tady máme návrh pro Zahradnictví. Je to úžasný obchůdek, kde si obyvatelé GD přijdou na své. Najdou v něm různé květiny a bylinky pro své záhonky a také zahradní trpaslíky, kterým nikdo nemůže odolat. Pár z nich můžeme vidět před zahradnictvím - někteří jsou k dostání také v životních velikostech.

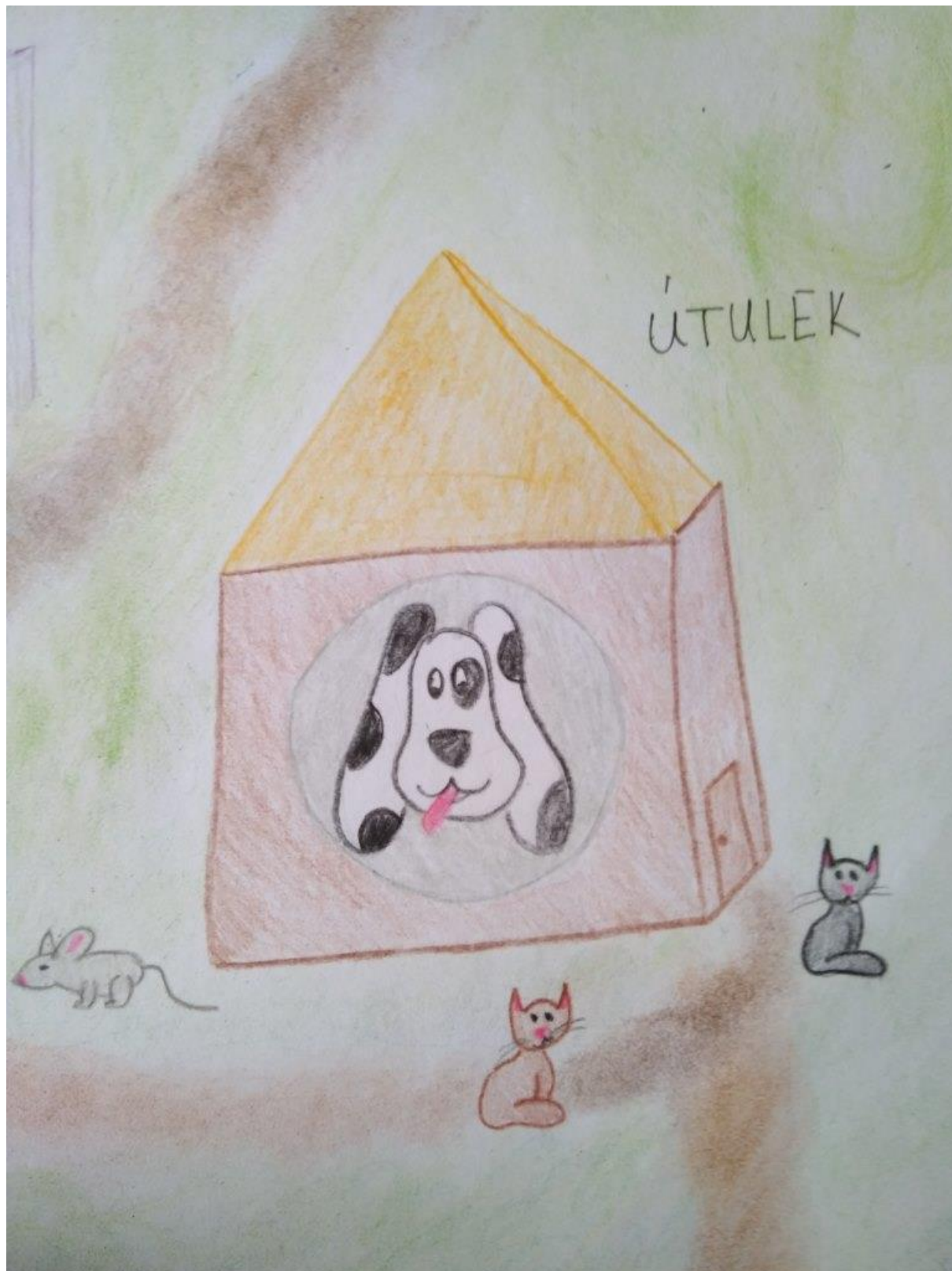
Knihovna

Pokud si správně pamatuju, tak ve starých plánech knihovna nebývala, ale podle mě každé město potřebuje svou knihovnu, proto ji na plánek také najdete - samozřejmě je opatřena zvětšovacím kouzlem, takže když nakouknete dovnitř, určitě vás mile překvapí.

Zvířecí útulek

Jako další ale neméně důležitou budovu tady máme útulek. V posledních letech se stal velmi důležitou částí Godrikova Dolu. Kouzelníci ze všech koutů si tam chodí vybrat své mazlíčky, protože žádný jiný útulek nemá tak úžasné tvory jako tento.

Módní salón NiT

Obchůdek který rozhodně nesmí chybět. Salón ve kterém vystavuje své kousky světoznámá návrhářka je pro Godrikův Důl rozhodně neodmyslitelný.

Nákupní centrum

Zde si přijdou na své všichni obyvatelé, kteří se zrovna přistěhovali. Najdou tady kompletní sortiment zboží, vše na co jen vzpomenou že by ve svém zbrusu novém domečku mohli potřebovat.

Radnice

Místo, které je ve své podstatě srdcem Godrikova Dolu. Krásná radnice, která všem obyvatelům připomíná kde vlastně žijí.

Místo k životu

Každý kdo přijde do Godrikova Dolu potřebuje mít místo kde by mohl žít. Proto v plánku za žádnou cenu nemůžou chybět domy, které by si kouzelníci mohli koupit.

Hřbitov

Godrikův Důl je místo pro každého. Proto i když odejdeme z toho světa potřebujeme místo, ve kterém můžeme spočinout. Proto Godrikův Důl nabízí i pohodlné místo ke konečnému odpočinku.

2. úkol

Najednou se mlha protrhne a ty stojíš uprostřed pláně. Po stanovišti ani stopy.

„No, vida, tak tě tu přece jen máme. Sovy tě trochu poklovaly, co? Hradní obyvatelé jsou už dávno pryč, a to vše jen díky tobě“, záhadná postava se sehne a zvedne ze země zašpiněný deník.

„Hm, to je ale nemilé. Nedopatřením se tu v čase zasekl nějaký deník. Ten bude asi chybět, nemyslíš? Vypadá to, že se poztrácelo i pár stránek. Budeš to muset napravit,“ úlisně se ušklíbne a rozplyne se. Deník s žuchnutím dopadne na udusanou hlínu.

Tvým dalším úkolem bude dát deník do pořádku, aby se na události během cesty při stěhování nezapomnělo. V deníku chybí právě čtyři stránky, které odpovídají čtyřem událostem. Vypracování bude obsahovat text, kde budou jednotlivé události popsány každá v rozmezí 3 až 6 palců, a dále přiložíš ručně vyhotovenou stránku z deníku. Pošleš tedy text s maximální délkou 24 palců a jednu fotografii. Nikde se nepodepisuj.

stěhování - den 1.

Letící hrad a zvířecí poplach

Zdi hradu se začaly pomalu otřásat. Chvilku jsem přemýšlela, co to může být, když mi vzápětí došlo, že se vlastně jedná o stěhování. Omílali nám to mnohokrát, že k tomu dojde, ale nikdo tomu nevěřil. Je to konečně tady. Všichni kolem mě jsou vystrašení a nejistí. Hrad se naštěstí jen otřásá... I když ani to nemůže být dobré znamení nebo snad ano? Chápu, že to znamená, že cestujeme a že cestujeme daleko, ale co když se po cestě něco stane? Co když najednou spadneme? Asi bude nejlepší zachovat ~~paniku~~ klid.

Celý den to na hradě vypadalo jako že se nám to profesori snaží vynahradit jídlem, protože kam jsem se podívala tak všude byly podnosy s tím, co měl každý nejradši. Přes to přese všechno i profesori se tvářili docela nejistě. Snažili se před studenty vypadat jakože se nic neděje, ale když jsem je delší dobu pozorovala, tak jsem si všimla že se někteří chvílemi zdají opravdu vyděšení.

Horší než vyděšení profesori byly ale vyděšené zvířata a duchové. Nikomu stěhování očividně nedělalo dobře, ale zvířata a duchové na tom byli opravdu nejhůř. Duchové poletovali sem a tam a tím děsili zvířata, která se pohybovala po hradě, takže to tady vypadalo jako v cirkusu nebo možná ještě hůř. Mezi těmi pobíhajícími zvířaty jsem se snažila najít svého kocoura, ale zatím jsem ho neviděla. Snad tady někde bude ...

Později odpoledne mi to nedalo a vydala jsem se do otřásajících se chodeb hledat Merlina. Nedělalo mi starosti to, že by utekl, ale všechny sovy na hradě se tvářily docela mlsně jak viděly všechny ostatní čtyřnohá zvířata prohánět se síní.

Prošla jsem každou chodbu, každou jeho oblíbenou a zapadlou skrýš o které jsem věděla, ale on nikde nebyl. Bylo mi do pláče. Kde ta kočka jenom je? Když jsem se vracela na kolej a potom na pokoj tak jsem Merlina našla na tom nejvíce nečekaném místě a to v umývárkách. Byl chudák celý zmáčený, vystrašený a hladový. A co víc kolem něj kroužily tři sovy!

I když to normálně nedělám tak jsem si ho vzala s sebou do pokoje a do postele abychom společně mohli za zvuku otřesů čekat na svítání.

stěhování - den 3.

Padá hrad?!

Měla jsem předpokládat že to co se stalo Merlinovi byl jen začátek tohoto pekelného stěhování. Já bláhová ale doufala, že nejhorší co se může stát je že se vyplaší zvířata a duchové. Ale muselo být jasné že když se rozhodneme pohnout s celým hradem, tak to bude mít následky! Podle mě něco takového museli profesoři a hlavně pan ředitel předpokládat, ale očividně se rozhodli že pro to nic neudělají. To že se stěhuje celý hrad v podstatě nikoho nezajímalo. Jako by to pro všechny bylo jen vedlejší, protože i při takto velké události výuka pokračovala!

Nevadí mi chodit na hodiny na nichž v podstatě neslyším ani slovo z toho co profesor vykládá. Stejně většinou studuju sama z knih. Ani mi nevadí že mi do vlasů padá omítka ze stropu (pavouci jsou teda horší, ale ti byli naštěstí jen dva). To jsou všechno maličkosti se kterými se smírím. Ale co mi vadí nejvíc je to, že nikdo nepřepokládal, co se vlastně všechno může stát s hradem. Potom co skončila výuka jsem se šla jako vždycky učit na kolej. Kromě otřesů a různých nárazů a divných zvuků život na koleji pokračoval jako vždycky. Když jsem si pročetla úkol do Bystrozorství tak jsem zjistila že úplně nerozumím zadání – a to jsem přece ~~chytrá!~~ nejsem hloupá. Proto jsem si sbalila materiály na úkol, udělala si poznámky k vypracování a dotazy s tím, čemu úplně nerozumím a vydala jsem se přes celý hrad zpátky k učebnám a pak dále ke kabinetům. Profesorka vždy každou hodinu říkala, že pokud něčemu nerozumíme, tak můžeme kdykoliv přijít. Nikdy jsem k ní nešla, takže když je to poprvé tak mi snad hlavu neutrhne, no ne?

Jenomže co se nestalo. Když jsem šla chodbami hradu, tak otřesy byly čím dál hlasitější. Na několika místech u zapadlejších učeben byly dokonce na zdech praskliny. Bývaly tam vždycky? To nevím, málokdy jsem těmi místy chodila abych si vzpomněla. Ale když se nad tím zpětně přemýšlím, mělo mě to trknout. Došla jsem do části hradu, kde jsou kabinety profesorů, ale co jsem nenašla. Chodba s kabinety byla zasypaná! Chvilku jsem obcházela sutiny a přemýšlela co bych měla dělat. Co když je tam někdo zasypaný? Po chvilce postávání a bezradnosti se ke mně připlížila paní Norrisová a tak jak to umí jen ona mě z chodby prostě vyhodila. Vrátila jsem se tedy se všemi svými věcmi zpátky na kolej a pro jistotu jsem řekla o tom co jsem viděla naší primusce. Říkala že se to stalo hodně brzy dnes ráno, takže se nikomu nic nestalo.

Co bylo ale nejdivnější, tak mi řekla abych o tom nikomu neříkala, že to profesoři chtějí udržet v tajnosti... Ale proč?

stěhování - den 5.

Duší vzpoura

Bylo to strašné, otřesy byly čím dál častější a hlasitější. Trvalo to už několik dní a nikdo nebyl schopen říct kdy doletíme tam, kam bychom měli. Profesoři už se ani nesnažili zamaskovat jak jsou vystrašení. Jediný kdo vypadal v pořádku byl pan ředitel. Vždy, když se náhodou mihl někde na hradě, tak vypadal že je všechno tak jak má být, nicméně většinu času trávil zavřený v ředitelně, takže byl po celou dobu dá se říct k nezastižení.

Ubíhaly hodiny, dny, vše vypadalo normálně – tedy pokud chcete říct že praskající zdi, trousící se omítka a kousky cihel v polévce jsou normální. Ale všichni na hradě jsme si na to poměrně rychle zvykli... Ovšem ne všichni. Vždy a všude se najde skupinka, která musí všechno bojkotovat... Samozřejmě že tady u nás to byli ti hloupí průsvitní duchové! Nemůžu ani říct jak moc mě rozčilovali. Bývalo zvykem že sem tam něco vyvedli, ale to co prováděli během stěhování bylo opravdu strašné... Strašné je slabé slovo!

Ráno, když jsem šla na hodinu, tak mě čtyři z nich obklíčili – ano mohla bych jimi prostě projít, ale bylo by to nezdvořilé! – a začali se posmívat mým vlasům. Smát se cizím vlasům po ránu? To se přece nedělá! A kdyby jen to, viděla jsem jak si dělají srandu i z ostatních studentů ba do konce i z několika profesorů. Nejhorší na tom je že jsou to duchové, co jim můžeme vlastně udělat? Vynadat? Pochybuju že to pomůže.

Úplně nejsprostší, co jsem viděla, že udělali bylo, když jsem šla na oběd do Velké síně a oni si dělali legraci ze skřítků. Jako by toho ty ubohá stvoření neměli během stěhování víc než všichni ostatní. Někdo přece musel pořád uklízet tu padající omítku, prach, dávat pozor, aby se škola nerozpadla tak jak už na jiných místech. Zkrátka byli velmi upracovaní a ti hloupí duchové si z nich dělali legraci!

Zadostiučinění přišlo, když na jednoho ducha, který si dělal legraci ze skřítky v umývárkách, spadla ze stropu cihla. Asi to není výhra, že nám padají cihly ze stropu, ale udělalo mi opravdu radost, když trefila toho ducha.

Potom co mě škodolibá radost přešla jsem měla co dělat abych nezačala běhat po chodbách a křičet: „POMÓÓC, PADÁ ŠKOLA!!!“

stěhování - den 6.

Zpátky na zem

Poslední zpráva, která přišla od pana nejvyššího byla něco jako: „Hmm, hmm, jasně... stěhování, hmm, asi už brzo... ještě nevím, kdy přesně.“ Takže co si z toho má člověk vzít? Na základě postupného zhoršování otřesů bych řekla že už tam brzy budeme nebo se hrad prostě rozpadne. Stačí když se rozhlédnu po pokoji. Když se podívám z okna, tak vidím jen nekonečnou šed', kde nic tu nic, žádný mráček ani sova, prostě nic, jen šed', která se táhne všude kam jen oko dohlédne. Je to docela deprimující, ale dá se to zvládnout. Mnohem horší je když se podívám na jednotlivé místnosti a chodby v hradu. Těžko bych teď hledala zed', která není rozpraskaná.

Už jsem pomalu nevěřila že se toho dočkáme, ale stalo se to zrovna když jsme byli na všichni ve Velké síni na večeři. Zrovna dnes se u večeře sešel skoro celý hrad, všude byl hluk a hradní otřesy už nám dělaly, dá se říct, spíš takovou kulisu. Zrovna jsem se cpala výbornou grilovanou zeleninou, když všechna světla v síni zhasla. Jako na zavolanou většina studentů vyjekla, všichni se začali otáčet dokola a přemýšleli co se děje. Co nikdo nečekal, tak otřesy byly hlučnější než kdy dřív, byly dokonce hlučnější než křičící studenti. Hrad se začal otřásat víc než jsme si kdy mohli představit. Třásl se tak moc že židle nadsakovaly, pohárky s nápoji se vylívaly po stole a svíčky nám začaly padat na hlavy. V tu chvíli už panikařil úplně každý včetně profesorů, kteří se snažili zachovat si aspoň zdání klidu. Všichni jsme hystericky poposedávali, někteří se dokonce začali schovávat pod stůl. Pár studentů se dokonce začalo modlit – tak moc byli vystrašení!

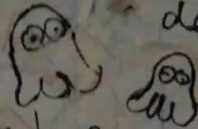
A najednou, jako když sfouknete svíčku to všechno přestalo. Otřesy přestaly, hluk ustal a přišla jen jedna velká dutá rána. Všichni v síni po sobě zmateně pokukovali, když se najednou síní rozlehl známý, skoro zapomenutý hlas: „Omlouvám se za drobné komplikace, ale už by vše mělo být v pořádku. Hrad i se vším co k němu patří byl náležitě přestěhován na nové místo.“

Chvilku se po sobě všichni nervózně rozhlíželi a pak pár studentů spustilo nejistý potlesk. Víc než potlesk panu řediteli to ale vypadalo jako potlesk že jsme všichni přežili.

Jsem ráda že to máme za sebou a už nikdy víc!

stěhování
den 5.

Duší v pouři

Bylo to strašné, otřesy byly čím dál
častější a hlasitější. Trvalo to už
několik dní a nikdo nebyl schopen říct
kdy doletíme tam, kam bychom měli.
Pro fesoři už se ani nesnažili zamaskovat
jak jsou vstrašení. Jediný kdo vypadal
v pořádku byl pan ředitel. Vždy když
se náhodou míl někde na hradi tak
vypadal že je všechno tak jak má být.
Nicméně většinu času trávil zavřený v ředitelně,
takže byl po celou dobu da se říct k neza-
stizení.

Ubíhaly hodiny, dny, vše vypadalo
normálně - kdy pokud chcete říct že
praskají zdi, troucí se ~~zdi~~ omítky
a kousky cihel v polívkách jsou norma

Ale všichni na hradi si na to
poměrně rychle zvykli...
Ovšem ke všichni...

3. úkol

Se složením posledního výtisku se archiv pročistí. Vše je úhledně uloženo do řady dlouhých polic. Do uší se ti vplíží zkřehlý hlas. „Výborně. Zdá se, že jsou archivní výtisky zachráněny. Ano, zdá se, to je to správné slovo“, jízlivý smích se odrazí od přeplněných polic. Z jedné police ti k nohám dopadne svitek. Rozevřeš jej. Jde o staré číslo Denního věštce, na titulní straně se pouze černým písmem vyjímá titulek: Z.L.O. otřáslo hradem! Tvým dalším úkolem bude prázdné vydání novin doplnit. Formou investigativní reportáže zpracuj důležitou událost hradních dějin – Z.L.O. Pátrej však důkladně, aby nedošlo k pokřivení skutečností a na záhadu se nezapomnělo. Výstupem tvé práce bude text o maximálním rozsahu 18 palců. V reportáži se musí vyskytnout veškeré důležité informace – o co se jednalo, kdy k incidentu došlo, jak se problém řešil. Ujmi se řemesla reportérského a vtiskni vybledlým dějinám novou barvu!

Z.L.O. otřáslo hradem!

V průběhu roku zima 2009, konkrétně 20. října se na hradní bráně objevil opravdu zvláštní pergamen, který přinášel podivný vzkaz. Na pergamenu stálo:

*Všechna světla pohasla,
blíží se k vám doba zla.
Až temnota k vám doletí,
vy podlehnete prokletí.*

Hradem se okamžitě rozmohla šuškanďa o tom co by tajemný vzkaz mohl znamenat a od koho vlastně je. Celý hrad byl vzhůru nohama. Všichni se snažili přijít tajemnému pergamenu na kloub. Dokonce sám pan ředitel bádala a zjišťoval. Ale i přes jeho snahu a výsledky očitých svědků nepřišel s ničím. Studenti i profesori vymýšleli bláznivější a bláznivější teorie. Dokonce obviňovali jeden druhého!

Čtyři dny po tom, co se záhadný pergamen objevil, se stalo něco velice nečekaného. Z pergamenu začaly šlehat plameny a jeden po druhém zasahovaly členy profesorského sboru. Nikdo jim neunikl. Ani sám pan ředitel. A co se to vlastně stalo? Všichni profesori se proměnili v knihy. V mudlovské knížky pro děti. A kdyby jen to... Knihy ležely v blátě!

Ferda Mravenec Ladard Papulka. Poník na výletě Nimrandir Elénere. Brouk Pytlík Sandrik Vrizas. Každý z nich měl vlastní knihu. Zakletí se nevyhnuli ani profesori, kteří byli v tu dobu na Zmrzlém ostrově, jejich knížky byly také k vidění.

Nikdo na hradě neměl nejmenší tušení co se to děje. Z ničeho nic se objevila nová soutěž, kterou vypsala madam Cantervillské strašidlo Angela Grey-Slytherin a hrad konečně přišel na to co se vlastně stalo. Celé Z.L.O. bylo popsáno jako Zábavné Literární Osvěžení. V soutěži se jednalo o to, aby studenti bedlivě pozorovaly profesory. Jakmile se některému z nich objevila v ruce kniha měli danému profesorovi hned poslat sovu. Profesor jim na sovu následně odpověděl hádankou. Když kolej hádanku úspěšně vyluštila, tak dostala knihu s další hádankou. Potom co studenti uhádli hádanku z knížky museli rozluštit klíč. Podle klíče potom

zjistili jaké zvíře kterého profesora hlídá. Uhodnuté zvíře museli poslat slečně Grey-Slytherin, která jim na oplátku sdělila jaký lektvar jejich profesora zachrání. Lektvary byly k dostání na Příčné ulici v Apatyce, byl jich dostatek a naštěstí si je každý profesor mohl dovolit.

Zdá se to jednoduché že? Jenomže hádanky byly občas poměrně záluďné a každá kolej měla za den pouze jeden pokus. Takže než uhodly jednu hádanku, mohlo uběhnout klidně pět dní a člověku by to ani nepřišlo. Bylo opravdu důležité aby studenti profesory zachránili, protože bez ochrany profesorů by se i studenti mohli snadno stát terčem Z.L.A.

Během celé soutěže byla velmi důležitá také mezikolejní spolupráce. Každý profesor měl totiž pouze dvě knihy, takže si je koleje musely půjčovat. Výhodu měla samozřejmě kolej, která sesbírala nejvíce knih.

Výhercem celé soutěže se stal Nebelvír a právem si zasloužil svou velmi unikátní Zaručeně Lákavou Odměnu.

Už bylo skoro po všem, když se stala strašlivá neočekávaná událost. Madam Grey-Slytherin se po vypití svého lektvaru ocitla v Jámě Lvové a přesně tak byla známa jako Angela Grey-Slytherin z Jámy Lvové.

Dlouho poté se zjistilo kdo měl vlastně všechnu tuto neplechu na svědomí. Nebyl to nikdo jiný než skřítek ZLOřád, který s radostí pomíchal lektvary, čímž došlo k pádu madam Grey-Slytheryn.

Madam Grey-Slytheryn byla naštěstí zachráněna a z jámy vytažena profesorem Gravediggerem.

A skřítek ZLOřád? Ten byl chycen a předán panu řediteli, který ustanovil nepřetržitý dohled nad skřítkem aby nemohl napáchat více Z.L.A.

4. úkol

Dneska ti to trvalo nějak déle, než obvykle! Naštěstí už jsi za polovinou, tak nepolevuj a pojď se na něco podívat!

Přes noc se ze skladů Příčné ulice ztratilo oblečení a s ním i chystaná kolekce šatů "Edice Hogwarts".

Na dámskou verzi naštěstí máme schované střihy, ale pánská je nenávratně pryč!

Tvým úkolem bude zapojit návrhářského ducha a vyhotovit zcela novou pánskou verzi šatů Edice Hogwarts. Měj na paměti, že tyto šaty mají vystihovat danou kolej a důstojně ji reprezentovat.

Vypracování bude obsahovat 4 pánské modely (1 havraspárský, 1 zmijozelský, 1 nebelvírský a 1 mrzimorský).

Každý model bude mít název a popis takový, jaký bývá u oblečení z pultů Příčné ulice.

Oblečení musí být nově navrženo. Způsob zpracování návrhu je libovolný (ruční kreslení, v programu na PC i ruční výroba - je to na vás!).

Další text není povolen.

Pro názornou ukázkou přikládáme dámskou verzi "Edice Hogwarts", která se nám zachovala:

Název: Edice Hogwarts - Křídla nebes

Popisek: Šaty pro dívky z Havraspáru jsou plné zejména šarmu, ale také elegance. Nevelká zdobnost zobrazuje havraspárskou schopnost vyjádřit složité věci jednoduše a přesto neskromně. Rukávy skvěle imitují havranní křídla a barva je jako tmavé, hebké nebe.

Obrázek:

Název: Edice Hogwarts - Lví hrdost

Popisek: Tyto dámské šaty dokazují, že Nebelvír je kolej plná hrdosti a odvahy... Majestát dodává kožešina, která má připomínat kožešinu lva, který se pyšní ve znaku této koleje.

Obrázek:

Název: Edice Hogwarts - Odlesk smaragdu

Popisek: Elegance, prudkost, vychytralost... To vše je skryto v šatech pro dívky ze Zmijozelu. Jsou úzké a lehké, materiálem je hadí kůže. Jejich majitelka je krásná a nebezpečná stejně jako had samotný...

Obrázek:

Název: Edice Hogwarts - Přirozená síla

Popisek: Mrzimorské šaty dokonale vystihují mrzimoskou hrdost a zároveň prostotu a skromnost, která tuto kolej charakterizuje. Nezdobnost zároveň dokáže vyzdvihnout přirozenou krásu. Aura, kterou šaty disponují uchvátí jak profesory, tak dokonce i zmijozelské studenty.

Obrázek:

Nedbalá elegance

Košile z nejjemnějšího hedvábí která je vhodná jak pro slavnostní příležitosti tak i pro běžné nošení. Límeček z nejlepších krajek a stylový pásek vyniknou nejlépe s šedými nebo černými kalhotami.

Jedná se o opravdu vytříbený model který nesmí chybět v šatníku žádného Havraspárského studenta.

Červená vznešenost

Slavnostní plášť má lemy z té nejlepší vlny která je k sehnání. Na první pohled zaujme svým nezvyklým vzhledem a červené majitele jistě potěší velmi jemným a teploučkým materiálem. Už nikdy ho nebudete chtít sundat!

Chrabrý rytíř

Mrzimorský oblek se skládá z černé vestičky která je velmi elegantní a vhodná ke každé slavnostní příležitosti. Celý oblek je doplněn jemnou žlutou košilí, která svou barvou krásně podtrhuje vestu. Rukávy košile jsou zakončeny lehkými volánky, které dávají celému kostýmku hezky vyniknout.

Skrytý vzdor

Zmijozelský oblek působí na první pohled jako obyčejný kabátek, ale nositele určitě mile překvapí svým materiálem. Vinoucí se had dáva celému úboru dojem vznešenosti. Ke kabátku se doporučují stříbřitě šedé kalhoty, které budou svou barvou ladit s výšivkou hada.

